

sådan omfang, at det vil kunne få indflydelse på arbejdskraftssituationen inden for den pågældende del af landet eller inden for visse fag.

I henstillingen opstilles kriterier for, hvad der bør lægges vægt på ved udvælgelsen af de arbejdere, der rammes af arbejdsindskrækningen. Der nævnes bl. a. hensyn til virksomhedens drift, egnethed og uddannelse, tjenestetidens længde, alder og familieforhold. I samme forbindelse bør nævnes, at det henstilles, at arbejdere, der således er blevet ramt af arbejdsindskrækningen, bør have fortrinsret, når det senere måtte blive aktuelt med udvidelse af arbejdsstaben, og at sådan genansættelse sker efter de foran angivne kriterier.

En almindelig henstilling går ud på, at der bør drages fuld nytte af de offentlige arbejdsanvisningskontorer og andre egnede anvisningskontorer, således at arbejdere, der har mistet deres beskæftigelse som følge af arbejdsindskrækning, hurtigst muligt placeres i ny beskæftigelse.

Med hensyn til området for henstillingen enedes man om, at følgende grupper holdes uden for:

- a. Arbejdere, der er ansat for et fastsat tidsrum eller til løsning af en bestemt opgave.
- b. Arbejdere ansat på prøve i et forud bestemt tidsrum af rimelig varighed.
- c. Arbejdere, der beskæftiges lejlighedsvis for kortere perioder.
- d. Statstjenestemænd, men kun i den udstrækning, konstitutionelle regler forhindrer, at henstillingen kan komme til anvendelse, og kun for så vidt angår de bestemmelser i henstillingen, som de konstitutionelle regler rammer.

Ved den påfølgende behandling i konferencens plenarforsamling blev der tilsagt støtte til den udarbejdede tekst fra regerings- og fra arbejderside, medens der fra arbejdsgiverside udtaltes en del betænkelighed.

Ved den endelige afstemning i plenarforsamlingen blev der afgivet 196 stemmer for, 14 imod, medens 10 afholdt sig fra at stemme. Fra dansk side stemte regeringens og arbejderne repræsentanter for forslaget, medens arbejdsgivernes repræsentant stemte imod.

Henstillingen har følgende ordlyd:

Henstilling nr. 119 om ophævels af arbejdsforhold på arbejdsgiverens initiativ.

Den internationale Arbejdsorganisations general-konference,

der er blevet sammenkaldt af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 5. juni 1963 er trådt sammen til sit 47. møde, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til ophævelse af arbejdsforhold på arbejdsgiverens initiativ, der er optaget som 5. punkt på dagsordenen, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling,

vedtager i dag den 26. juni 1963 følgende henstilling, som betegnes henstillingen af 1963 om ophævelse af arbejdsforhold:

I. Metoder til henstillingens gennemførelse.

1. Nærværende henstilling kan gennemføres i det enkelte land ved lovgivning eller administrative forskrifter, kollektive overenskomster, værkstedsregler, voldgiftskendelser eller retskendelser eller på sådan anden måde, som under hensyntagen til forholdene i det enkelte land måtte være foreneligt med landets praksis.

II. Almindelige bestemmelser.

2. (1) Afskedigelse bør ikke finde sted, medmindre der foreligger en gyldig grund herfor, som står i forbindelse med den pågældende arbejders evner eller optræden eller er begrundet i virksomhedens driftsmæssige behov.

(2) Definitionen eller fortolkningen af en sådan gyldig grund bør ske ved de i pkt. 1 nævnte metoder.

3. Af forhold, der ikke bør betragtes som gyldig afskedigelsesgrund, kan nævnes følgende:

- a) medlemskab af fagforening eller deltagelse i fagforeningsvirksomhed uden for arbejdstiden eller — med arbejdsgiverens tilladelse — i arbejdstiden;
- b) det forhold, at en arbejder søger, beklæder eller har beklædt hvervet som arbejderrepræsentant;
- c) indgivelse i god tro af en klage over eller deltagelse i sagsanlæg mod en arbejdsgiver med påstand om overtrædelse af lovgivning eller administrative forskrifter; eller
- d) race, hudfarve, køn, ægteskabelig stilling, religion, politisk overbevisning, national eller social oprindelse.